

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 1T/21/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4209010088
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petr Kaňa
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2011:4209010088.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Kaňu a prísediacich Márie Szuriovej a Márie Zakarovej v trestnej veci obžalovaného R. R. P. K. P. C. Y. B. P. a spol. pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne 1. decembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1/ R. R., narodený XX. P. XXXX v K., trvalé bydlisko
K., ul. W. č. XXXX/XX, prechodne K.,
A. č. XX/XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v ÚVTOS Ilava

2/ P. N., narodený X. Q. XXXXv K., trvalé bydlisko
K., A. č. XX/XX, toho času vo
výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci
v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h , ž e

v presne nezistenom čase od 18.30 hod. dňa 14. apríla 2008 do 5.45 hod. dňa 15. apríla 2008 v K. na Hradnej ulici číslo 6 po predchádzajúcej spoločnej dohode sa vlámali do zaparkovaného motorového vozidla zn. Renault Traffic bielej farby s evidenčným číslom K. XXX A. tak, že obžalovaný R. R. s presne nezisteným železným predmetom, ktorý našiel na mieste, vypáčil bočné vysúvacie dvere na strane spolujazdca na vozidle a po otvorení dverí z vozidla odcudzili kancelárske potreby v hodnote 90 180 Sk (2 993,43 eur), ktorým konaním spôsobili poškodenej spoločnosti IMT spol. s r.o. so sídlom v Komárne, Hradná ulica č. 6, IČO : 31 432 557, škodu krádežou vo výške 90 180 Sk (2 993,43 eur) a poškodením motorového vozidla škodu vo výške 25 000 Sk (829,85 eur),

t e d a

- spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak väčšiu škodu a čin spáchali vlámaním,

- spoločným konaním poškodili cudziu vec a spôsobili tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l i

prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa odsudzuje

Obžalovaný P. N.

podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 7, § 43 Tr. zák. na ďalší úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd vo výroku o treste zrušuje rozsudok Okresného súdu Komárno z 29. októbra 2008, č.k.1T/92/2008-181, právoplatný 29. októbra 2008, vo vzťahu k obžalovanému P. N., ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 44 Tr. zák. súd u obžalovaného R. R. upúšťa od uloženia úhrnného a súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. nakoľko trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno zo 17. decembra 2009, č.k. 1T/1/2009-209 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 13. októbra 2010, č.k. 3To/30/2010-283 vo výmere 7 (siedmych) rokov a 6 (šiestich) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obom obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému - spoločnosti IMT spol. s.r.o. so sídlom v Komárne, Hradná 6, IČO 314 32 557, škodu vo výške 2 159,79 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na podklade obžaloby okresnej prokurátorky v Komárne podanej 12. februára 2009 pod č. 2Pv 278/08-16 na obvinených R. R. a P. N. pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v obžalobe súd vykonal v prejednávanej trestnej veci hlavné pojednávanie v dňoch 27. októbra 2011 a 1. decembra 2011.

Na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, svedka (a súčasne poškodeného) R. V. a svedka D. A. a čítaním v konaní zabezpečených listinných dôkazov postupom podľa § 269 Tr. por.

Obžalovaný R. R. sa na hlavnom pojednávaní k spáchaniu žalovaného skutku priznal. Urobil vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ktoré súd po zodpovedaní otázok uvedených v § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Tr. por. kladným spôsobom uznesením podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal s tým, že dokazovanie sa vo vzťahu k otázke viny ohľadne tohto obžalovaného nevykoná a vo vzťahu k nemu sa vykoná dokazovanie len vo vzťahu k otázke trestu a náhrady škody. Nakoľko však spoluobžalovaný P. N. spáchanie skutku poprel vo vzťahu k otázke viny ohľadne tohto obžalovaného bol vykonaný na hlavnom pojednávaní aj výsluch obžalovaného R. aj k okolnostiam žalovaného skutku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný R. vypovedal, že niekedy v roku 2008, asi v lete, bolo v priestoroch smerom na kúpalisko, blízko futbalového ihriska odparkované veľké biele vozidlo. Našiel železnú tyč, ktorou vypáčil dvere a z vozidla vybral veci, ktoré odviezol na bicykli domov. Boli to krabice, kde boli

kalkulačky a podobné veci. Takto odviezol 8 až 9 kusov krabíc, pripevnených na bicykel, pričom sa otočil trikrát. K autu prišiel na bicykli.

V prípravnom konaní (výpovede a konfrontácia s obžalovaným N. boli na hlavnom pojednávaní čítané postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por.) v dňoch 22. apríla 2008, 9. júla 2008 a 12. novembra 2008 opakovane zhodne na rozdiel od toho uviedol, že v noci zo 14. na 15. apríla 2008 v K. na Hradnej ulici z tam zaparkovaného motorového vozidla Renault Traffic po vypáčení bočných dverí odcudzil rôzne kancelárske potreby - nožnice, kalkulačky a pod., pričom veci mu pomáhal odnieť obžalovaný P. N., ktorý tam bol s ním a ktorému veci naložili do jeho osobného motorového vozidla značky Škoda Favorit zelenej farby. Po naložení vecí tieto odniesli do bytu obžalovaného R., pričom takto sa autom otočili dvakrát. Odcudzené veci následne chceli odpredať a takto získané peniaze si rozdeliť.

Rozpor spočívajúci v tom, že podľa jeho výpovedí z prípravného konania krádež vykonal v spolupráci a po vzájomnej dohode s obžalovaným N., pričom na miesto činu sa obaja dostavili motorovým vozidlom obžalovaného N., ktorým následne aj veci na dvakrát odviezli do bytu obžalovaného R., nevedel vysvetliť žiadnym logickým spôsobom, pričom jeho tvrdenia v tomto smere boli značne rozporuplné, protirečivé a preto zmätočné.

Ako dôvod toho prečo v prípravnom konaní uvádzal, že veci odvážali (obaja) autom uviedol, že na polícii mu nechceli veriť, že ich odnášal bicyklom tak im povedal, že je tam susedove auto (teda auto N.), ktoré im aj ukazoval. Z toho istého dôvodu to aj „naklamal na N.“ Súčasne uviedol, že bol pod vplyvom drog („piko a heroín“), v dôsledku čoho si ani neuvedomoval čo hovorí a robí. Prečo uviedol práve N. vysvetlil tým, že policajti doniesli na políciu aj jeho a preto povedal, že to bolo jeho auto. Následne však uviedol, že policajtom ukázal z viacerých na mieste sa nachádzajúcich náhodné auto, pričom vtedy nevedel, že to je auto práve N. - to sa dozvedel až keď dovezli N. na konfrontáciu (9. júla 2008). Auto im ukázal po výsluchu, keď ho policajti zobrali k nemu domov. Pri konfrontácii povedal aj N. do očí, že tam bol aj on a to preto, aby nebol vzatý do väzby. Na otázku, či bol pod vplyvom drog aj pri výpovedi z 12. novembra 2008, kde sa výsluch uskutočnil v priestoroch Ústavu na výkon väzby v Nitre uviedol, že vtedy vyšetrovateľovi povedal, nech si píše čo chce, že je mu to jedno. Jedno mu to bolo, lebo bol odsúdený na doživotie (pozn.: rozsudok Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/1/2009, ktorým mu bol uložený doživotný trest odňatia slobody bol vyhlásený až 17. decembra 2009). Pred žalovaným skutkom s N. nemal žiaden konflikt, raz sa na N. síce nahneval, ale už nevie prečo, bola to nejaké maličkosť. V tejto súvislosti napokon uviedol ďalší (už v poradí tretí motív) prečo mal nepravdivo vypovedať proti N., a síce, že sa s N. na niečom pohádali a preto sa mu takto pomstil (hoci nevie na čom sa pohádali). Na ďalšiu otázku smerujúcu k odstráneniu rozporu už vypovedal, že vie v čom spočíval predmetný konflikt, ale nechce o ňom rozprávať.

Obžalovaný P. N. na hlavnom pojednávaní spáchanie žalovaného skutku poprel. Uviedol, že o predmetnej krádeži nič nevie, ako aj, že nevie prečo ho do toho obžalovaný R. zatiahol. V čase keď sa mal stať skutok bol doma. So svojim autom parkuje pred domom, pričom obžalovaný R., nakoľko bývajú v tom istom schodišti, ho vídaval, že chodí autom a akým. Ohľadne možného konfliktu z minulosti uviedol, že nejaký konflikt bol (asi v roku 2007) ale nie priamo medzi ním a R., ale medzi ich ženami, ale v súvislosti s ním nemá žiadnu vedomosť, že by sa mu chcel R. pomstiť. Na svoju obhajobu navyše uviedol, že jeho autom - Škoda Favorit v čase skutku nemohli byť odvážané odcudzené veci, nakoľko v tom čase mal auto v oprave u osoby menom D. A.. Toto auto mal pritom v oprave ešte v čase jeho výsluchu na polícii (poznámka: jeho prvá výpoveď je z 25. júna 2008) čo si pamätá podľa toho, že vtedy išiel na políciu kvôli tomu pešo. Na polícii, ako sa pamätá vypovedal len raz a v ten istý deň ako vypovedal sa uskutočnila aj konfrontácia s obžalovaným R. (poznámka: zo spisu vyplýva, že ako obvinený vypovedal 25. júna 2008 a konfrontácia sa uskutočnila 9. júla 2008).

V prípravnom konaní 25. júna 2008 (výpoveď bola na hlavnom pojednávaní čítaná postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por.) spáchanie žalovaného skutku poprel. Uviedol, že vlámanie do motorového vozidla nevykonal a obžalovanému R. nepomáhal s odnášaním vecí. Na svoju obhajobu uviedol, že jeho auto Škoda Favorit bolo od 13. do 20. apríla 2008 v oprave u D. A.. O oprave nemá žiadne doklady. Na hlavnom pojednávaní na otázku na základe čoho si takto presne pamätá obdobie opravy (keďže pri výsluchu od uvedeného dátumu uplynuli viac ako dva mesiace) uviedol len, že si to pamätá, pričom nevedel uviesť, na základe čoho (akého podnetu, udalosti) si takto presne pamätá dátumy začiatku a

ukončenia opravy (ktoré sú navyše v rozpore s jeho tvrdením, že v čase výsluchu na polícii ešte oprava trvala, keďže jeho výsluch bol konaný 25. júna 2008 a oprava mala byť podľa jeho tvrdenia dokončená 20. apríla 2008).

Svedok (a súčasne poškodený) R. V. sa k samotnému priebehu skutku vyjadriť nevedel. Uviedol, že 14. apríla 2008 dokončil nakládku tovaru - predmetov kancelárskej potreby) do motorového vozidla Renault Traffic okolo 18.30 hod. Vozidlo nechal zaparkované pred budovou firmy. Na druhý deň ráno o 5.45 hod. pri kontrole vozidla zistil, že sú na ňom vypáčené bočné dvere a že z vozidla tovar chýba. Tovar bol zabalený v krabiciach o hmotnosti každej 5 až 6 kg. Vyjadril názor, že tovar v tomto rozsahu by sa na bicykli dal odvieť minimálne tak na 20 - krát.

Svedok D. A. bol vypočutý za účelom preverenia obhajoby obžalovaného N., podľa ktorej práve v čase spáchania skutku mal opravovať jeho motorové vozidlo Škodu Favorit. Svedok potvrdil, že mu vozidlo v minulosti opravoval, ale kedy to presne bolo a o akú poruchu išlo už si nevedel spomenúť (uviedol, že to bolo niekedy v roku 2008 asi okolo mája, čo si pamätá podľa toho, že vtedy ho zavolali na výsluch na polícii; pozn. jeho výsluch v prípravnom konaní sa konal 17. júla 2008). Doklad o oprave vozidla nemá, opravu robil len ako kamarátsku službu. V prípravnom konaní (17. júla 2008) uviedol, že Škodu Favorit P. N. opravoval s tým, že vozidlo u neho bolo asi jeden týždeň. Presný dátum si síce nepamätá, ale vozidlo bolo u neho asi týždeň pred jeho narodeninami, pričom narodeniny má 23. mája. Súčasne uviedol, že toto vozidlo u neho určite nebolo v apríli 2008. Na hlavnom pojednávaní svedok uviedol, že v čase keď vypovedal v prípravnom konaní si to lepšie pamätal, čím vysvetlil prečo s takou presnosťou nevypovedal aj na hlavnom pojednávaní.

Listinnými dôkazmi bolo preukázané, že R. R. dňa 22. apríla 2008 dobrovoľne vydal časť odcudzených vecí, ktoré sa nachádzali v jeho byte. Ohliadkou miesta činu bolo opisne aj fotograficky zdokumentované motorové vozidlo a spôsob jeho poškodenia, ktorý zodpovedá násilnému vypáčeniu dverí na strane spolujazdca.

Z takto vykonaných dôkazov mal súd preukázané, že skutok sa stal, tento je prečinom krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. spáchaným v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák. a že skutok spáchali spoločným konaním obaja obžalovaní spôsobom uvedeným v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku.

Vo vzťahu k otázke viny obžalovaného R. súd nemal pochybnosť o tom, že jeho priznanie sa k spáchaniu skutku bolo pravdivé. Pokiaľ ide o zmenu jeho výpovede ohľadne účasti obžalovaného N. na žalovanom čine, keď tohto niekoľkokrát v prípravnom konaní zo spoluúčasti na ňom usvedčoval, túto súd vyhodnotil ako účelovú vedenú snahou na hlavnom pojednávaní pomôcť obžalovanému N. zbaviť sa trestnej zodpovednosti. tento záver primárne odôvodňujú celkom protirečivé, nepresvedčivé a nelogické vyjadrenia v jeho zmenenej výpovedi ohľadne spôsobu odvážania odcudzených vecí, keď tak mal urobiť na bicykli, i keď je zrejmé, že vzhľadom na rozsah tovaru toto nebolo možné bez značnej obtiažnosti a časovej aj fyzickej náročnosti. Ďalej ho odôvodňuje aj vážne pochybnosti vzbudzujúca rôznosť ním uvádzaných motívov pre takéto konanie - najskôr obžalovaného N. krivo obvinil, lebo tohto v čase jeho výsluchu práve doviedli na políciu (prvý výsluch obžalovaného R. sa pritom konal 22. apríla 2008, obžalovaného N. až neskôr 25. júna 2008, pričom obaja sa prvýkrát stretli na spoločnom úkone v predmetnom konaní pri konfrontácii 9. júla 2008); následne uviedol, že náhodne policajtom ukázal motorové vozidlo, ktorým mal veci odčudziť s tým, že nevedel, že ide o vozidlo N., teda ho obvinil náhodne (jednak je to v rozpore s predchádzajúcim tvrdením a navyše z výpovede N. vyplynulo, že R. poznal jeho motorové vozidlo); následne už mala byť motívom pomsta voči N. z dôvodu nejakého predchádzajúci konfliktu, na ktorý si však najskôr vôbec nepamätal (keď neskôr v dôsledku otázok smerujúcich k odstráneniu rozporu uviedol, že si ho pamätá, len o ňom nechce hovoriť); pričom na to všetko uvádzal, že keď vypovedal bol pod vplyvom drog a bolo mu jedno čo podpisuje, alternatívne, že mu to bolo jedno, lebo dostal už v inej trestnej veci doživotný trest (ktorý mu bol mimochodom uložený rozsudkom vyhláseným až za 13 mesiacov od jeho poslednej výpovede v posudzovanom konaní.

Z uvedených dôvodov súd tejto zmenenej výpovedi obžalovaného R. voči obžalovanému N. neuveril. Obhajobné tvrdenie obžalovaného N., že na spáchanie predmetného trestného činu nemohlo byť použité jeho motorové vozidlo bolo vyvrátené výpoveďou svedka D. A., ktorý i keď si čas opravy tohto vozidla na

hlavnom pojednávaní už nepamätal, čo možno pričítať dĺžke času od spáchania skutku, v prípravnom konaní však čas opravy vedel časovo presne situovať do druhej polovice mája 2008, nakoľko vedel, že vozidlo opravoval týždeň pre jeho narodeninami, ktoré má 23. mája, čím presvedčivo vylúčil, že by vozidlo obžalovaného N. opravoval v mesiaci apríl, kedy sa mal skutok stať. Obžalovaný N. tak bol so spáchania žalovaného skutku usvedčený obžalovaným R., ktorého pôvodnú a viackrát zopakovanú výpoveď z prípravného konania, ktorou opísal priebeh skutku - vlastnú trestnú činnosť so spoluúčasťou obžalovaného N., za pravdivú.

Spravujúc sa týmito úvahami pri hodnotení dôkazov mal súd za to, že obžalovaní svojím konaním naplnili znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. Týchto prečinov sa pritom dopustili spoločným konaním, teda v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Skutočnosti, ktoré považoval za preukázané súd následne premietol aj do skutkovej vety výroku o vine rozsudku.

Vo vzťahu k výroku o treste súd z listinných dôkazov zistil, že obžalovaný R. R. má v súčasnosti 11 záznamov v registri trestov (pred spáchaním skutku to bolo 6 záznamov) pre trestné činy najmä majetkovej, avšak aj násilnej trestnej činnosti. Jeden záznam má aj v evidencii priestupkov Obvodného úradu Komárno pre priestupok proti občianskemu spolužitiu. U obžalovaného v posudzovanom prípade prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Komárno zo 17. decembra 2009, č.k. 1T/1/2009-209 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 13. októbra 2010, č.k. 3To/30/2010-283, ktorým bol odsúdený za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený (s ohľadom na skoršie odsúdenia trestnými rozkazmi Okresného súdu Komárno z 23. decembra 2008, sp. zn. 11 T/75/2008 a z 29. januára 2009, sp. zn. 2T/2/2009, ktorých výroky o treste boli zrušené) súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (siedmich) rokov a 6 (šiestich) mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súhrnný trest odňatia slobody tak prichádzajúci do úvahy pri aplikácii tzv. asperačnej zásady (§ 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák.) bol určený sadzbou nad 6 (šesť) rokov a 10 (desať) mesiacov do 10 (desiatich) rokov a 8 (ôsmich) mesiacov. Súd u obžalovaného R. R. podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného (a súčasne aj úhrnného) trestu podľa § 42 Tr. zák., nakoľko trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno zo 17. decembra 2009, č.k. 1T/1/2009-209 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 13. októbra 2010, č.k. 3To/30/2010-283 vo výmere 7 (siedmich) rokov a 6 (šiestich) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

U obžalovaného P. N. súd zistil, že tento má v súčasnosti 3 záznamy v registri trestov. Pred spáchaním žalovaného skutku však trestaný nebol. V posudzovanej trestnej veci prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu pri aplikácii tzv. asperačnej zásady (§ 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák.) vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Komárno z 29. októbra 2008, č.k. 1T/92/2008-181, právoplatným tým istým dňom, ktorým bol odsúdený za zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov s určením probačného dohľadu nad jeho správaním a skúšobnou dobou na 4 (štyri) roky. Súhrnný trest odňatia slobody tak prichádzajúci do úvahy pri aplikácii asperačnej zásady bol vymedzený sadzbou nad 8 (osem) rokov a 2 (dva) mesiace do 13 (trinástich) rokov a 4 (štyroch) mesiacov. Pri posúdení okolností oboch zbíhajúcich sa trestných činov, ako aj osobných pomerov obžalovaného dospel súd k záveru, že ukladanie mu trestu v takto určenej trestnej sadzbe by bolo neprimerane prísne, v dôsledku čoho aplikoval mimoriadne zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. Súd pritom zohľadnil jednak okolnosť, že pred spáchaním žalovaného (a zbíhajúceho sa) trestného činu obžalovaný viedol riadny život, pričom aj zo zistených priestupkov proti občianskemu spolužitiu a proti majetku bol uznaný za vinného s právoplatnosťou až 10. júla a 1. augusta 2008). Okrem toho je potrebné zohľadniť, že za zločin úverového podvodu, pôvodne prejednávaný v samostatnom konaní, mu bol napriek sadzbe 3 až 10 rokov odňatia slobody uložený trojročný podmienený trest (teda trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby), pričom práve tento trestný čin sprísňuje (asperuje) trestnú sadzbu už vyššie uvedeným spôsobom. Za týchto okolností mu súd podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 7, § 43 Tr. zák. uložil ďalší úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním žalovaného skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd vo výroku o treste zrušil rozsudok Okresného súdu Komárno z 29. októbra 2008, č.k. 1T/92/2008-181 vo vzťahu k

tomuto obžalovanému, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V adhéznom konaní napokon podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obom obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému - spoločnosti IMT spol. s.r.o. so sídlom v Komárne, Hradná 6, IČO 314 32 557, škodu vo výške 2 159,79 eur. Poškodený si nárok na náhradu škody v prípravnom konaní riadne a včas uplatnil. Výška priznanej náhrady škody v sebe zahŕňa listinnými dôkazmi (vyčíslenie škody poškodeným a odborné vyjadrenia) preukázanú hodnotu odcudzených vecí po odpočítaní hodnoty časti vecí, ktoré boli poškodenej spoločnosti vrátené, ako aj škodu, ktorá spoločnosti vznikla na motorovom vozidle (vypáčením dverí), z ktorého boli veci odcudzené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na tunajšom súde, pričom o odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.